

**Verslag van de zitting bij de Raad van Discipline d.d. 17 december 2012 om 16.00 uur
inzake klachten, die B.Th.Hofs, R.T.B.Hofs en H.M.S. Hofs-Akkermans hadden ingediend tegen mr.
J. Naus van Poelmann van den Broek Advocaten te Nijmegen.**

Voorzitter: mr. B.P.J.A.M. van der Pol, vice-president van het gerechtshof te Arnhem

**Leden van de Raad: mrs. J.H. Brouwer, H. Dulack, C.J.M. de Vlieger en A.M.T. Weersink, allen
advocaat.**

De voorzitter gaf eerst aan, dat vele van de klachten inhoudelijke zaken betroffen, zoals de vraag wie de huurster van het bedrijfspand van V.N.I. (de cliënte van mr. Naus) was geweest en dat het niet de bedoeling van de Raad was het werk van de rechters over te doen.

Ook stelde hij, dat ondanks de vele klachten die er door de heren Hofs waren ingediend de Raad er vanwege de grote stapel papierwerk en de 12 stuks vonnissen en arresten vanuit kon gaan, dat mr. Naus in de procedures kennelijk toch "pleitbare" standpunten had ingenomen. Daarop reageerde ik door te stellen, dat alle vonnissen en arresten bol stonden van de juridische misslagen en andere fouten, waartegen de heren Hofs zich steeds weer moesten verdedigen, daarbij hun overtuigende bewijsvoering herhalend, waarna er weer reacties van V.N.I. volgden en tussenarresten benodigd waren. Ik stelde ook, dat man en zoon de hoop bleven houden, dat er met hun overtuigende bewijsvoering eindelijk iets door de magistraten gedaan zou worden in plaats van klakkeloos V.N.I. gelijk te geven, daarbij bovendien meerdere wetten en regels schendend, zaken ten gunste van V.N.I. verdraaiend en ook simpelweg verzinnend, zoals een wijziging van eis ten gunste van V.N.I., daarmee V.N.I. tonnen aan euro's toespelend.

Vervolgens vroeg de voorzitter of er al een uitspraak in de hoger beroep procedure was, waarop ik het arrest d.d. 2 oktober 2012 aan de voorzitter heb overhandigd, waarna hij de inhoud (gedeeltelijk) heeft gelezen. In dit arrest is dus bepaald, dat B.Th.Hofs niets aan V.N.I. verschuldigd is en ook nooit is geweest. De voorzitter maakte de opmerking, dat in dat arrest ook de verweren en stellingen van Hofs jr. door het Hof uitgebreid werden geciteerd, waarbij hij ervan uitging, dat er ten aanzien van hem dus wel een gelijkkluidend arrest zou zijn geweest.

(toelichting: de procedures tegen de beide voormalige vennoten van Xenon Computers V.o.f. zijnde B.Th.Hofs en R.T.B.Hofs zijn gescheiden gevoerd, waarbij de feiten exact hetzelfde waren en dezelfde bewijsvoering is overgelegd). Daarop antwoordde Hofs jr., dat dat niet zo was en dat hij door hetzelfde Hof op 19 april 2011 was veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van het gigantische bedrag van ruim € 537.000,-- plus de hoge proceskosten.

In klacht 14 was de hele situatie dienaangaande overigens uitgebreid onderbouwd toegelicht, dus had mr. van der Pol naar de bekende weg gevraagd.

Toen het tot de voorzitter kennelijk begon door te dringen, dat zijn collega-rechters inderdaad op een onvoorstelbare manier vele malen hadden geblunderd tijdens de procedures leek het hem het beste dat ene arrest d.d. 2 oktober 2012 als een soort bedrijfsongeval te beschouwen (dat wellicht met enige "toelichting" zijnerzijds nog wel door de Hoge Raad gerepareerd zou kunnen worden). Geheel in lijn daarmee vroeg hij aan mr. Naus of V.N.I. van dit arrest al in cassatie was gegaan. Wij begrepen vanzelfsprekend ook terstond, waarvan wij door enkele opmerkingen al eerder het vermoeden hadden, dat noch de voorzitter noch de leden zoals te doen gebruikelijk onze zeer ernstige klachten met de bijbehorende bijlagen hadden bestudeerd dan wel daar niets op uit wensten te doen, anders had de voorzitter die vraag aan mr. Naus niet kunnen stellen. De ene grief, zijnde grief 10, die het Hof in zijn eindarrest d.d. 2 oktober 2012 behandeld had ging over het miskennen door de kantonrechter van de inhoud van wetsartikel 6:159 BW, aan welke juridische misslag het Hof vele rechtsoverwegingen had gewijd.

In onze klacht 5 hadden wij deze blunder van de kantonrechter en het aandeel van mr. Naus daarin overtuigend voor het voetlicht gebracht, zo ook de strekking van dit wetsartikel uitgebreid uitgelegd. Het Hof zelf had in zijn eerdere vier arresten ten aanzien van Hofs jr. een veel minder omslachtige methode bedacht om V.N.I. van dienst te zijn: het heeft de in het dossier aanwezige akten van bedrijfsoverdracht, vereist ingevolge wetsartikel 6:159 BW, eenvoudigweg genegeerd.

De vraag van de voorzitter aan mr. Naus of zijn cliënte in cassatie was gegaan moet dus als volkomen absurd en ook als ten zeerste partijdig worden aangemerkt. Dit met name omdat het onmogelijk is, dat een rechter als mr. van der Pol na bestudering van het eindarrest d.d. 2 oktober 2012 en de uitleg in onze klacht 5 met betrekking tot o.a. wetsartikel 6:159 BW niet zou kunnen begrijpen, dat een beroep in cassatie in de onderhavige kwestie volslagen nutteloos is, ja zelfs misbruik van procesrecht dan wel onrechtmatig procederen zou opleveren nu het Hof in zijn eindarrest d.d. 2 oktober 2012 ten aanzien van B.Th.Hofs overtuigend en zeer gemotiveerd heeft gesteld, dat door het aanwezig zijn van de akten van bedrijfsoverdracht en de vele toestemmingen van V.N.I. met de contractsovername, die het alle heeft verwoord, volledig is voldaan aan de vereisten van wetsartikel 6:159 BW.

Voorzitters als mr. Van der Pol en de overige leden van de Raad bewerkstelligen met hun houding en handelwijze tijdens een zitting en in hun beschikkingen bovendien, dat advocaten als mr. Naus zich door het tuchtrecht gedekt voelen en zodoende frank en vrij zullen voortgaan met hun onoorbare handelwijzen. Dit terwijl advocaten degenen zijn, die door de politiek worden geduid als de pijlers van de rechtstaat, die rechters op niveau de juiste informatie aanreiken en zonder wier deskundigheid rechters niet in staat zouden zijn hun werkzaamheden adequaat te verrichten (dit is een uitspraak van o.a. voormalig minister van Justitie mr. P.H. Donner) en dat het tuchtrecht geacht wordt ervoor te zorgen, dat advocaten hun werk goed en integer doen, daarmee rekening houdend met de gerechtvaardigde belangen van de wederpartij van hun cliënt.

De theorie is prachtig, maar de praktijk een hardnekkige met vele haken en ogen.

Op de vraag van de voorzitter antwoordde mr. Naus, dat hij inderdaad overwoog om nog in cassatie te gaan. Let wel! Dit in de namiddag van 17 december 2012, terwijl de termijn van in cassatiegaan reeds sluit op 2 januari 2012 en het ook zo is, dat vrijwel alle cassatieadvocaten eerst een advies willen uitbrengen na bestudering van het gehele dossier, hetgeen met name in het onderhavige geval zeer tijdrovend zou zijn.

Overigens heeft mr. Naus in een Incidentele conclusie d.d. 30 oktober 2012 reeds gesteld, dat V.N.I. *overweegt van dit arrest beroep in cassatie in te stellen*. Die overwegingen duren kennelijk nog steeds voort. Wellicht dat het licht van Kerstmis uitkomst biedt en er eindelijk een beslissing wordt genomen, die dan alleen maar kan zijn, dat het toch echt te laat is om nog in cassatie te gaan. Daar denkt de voorzitter kennelijk anders over, hetgeen blijkt uit zijn instructie aan mr. Naus om als V.N.I. toch besluit in cassatie te gaan, dan bericht daarvan aan de Raad alsook aan de klagers te sturen. Misschien via kerstkaartjes?

Het kostte de voltallige raad overigens ettelijke minuten rekenwerk om erachter te komen, dat de uiterste datum om in cassatie te gaan niet 2 februari 2013 was, maar 2 januari 2013. De "bemoeienis" van mr. van der Pol inzake het in cassatie gaan vatten wij op als een soort van aanmoediging om dit alsnog te doen, hetgeen gezien alle vaststaande feiten als zeer laakbaar moeten worden bestempeld.

Het feit, dat het (foutieve) arrest van 19 april 2011 nog steeds niet aan R.T.B.Hofs is betekend werd door de voorzitter "toegedekt" met de foutieve stelling, dat dit arrest nog niet in kracht van gewijsde was gegaan, omdat Hofs jr. beroep in cassatie had ingesteld, welke stelling door mr. Naus werd bevestigd.

Mr. van der Pol is er kennelijk niet mee bekend dat een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis of arrest (het arrest van 19 april 2011 was uitvoerbaar bij voorraad) na betekening in kracht van gewijsde gaat en ten uitvoer kan worden gelegd, dit ongeacht een gepland hoger beroep of beroep in cassatie. En natuurlijk wist mr. Naus als advocaat (en dat wisten de leden van de Raad natuurlijk ook), dat de voorzitter het mis had, maar het kwam hem beter uit ter zitting gewoon mee te praten en te doen of zijn neus bloedde. Wat een vertoning!

De realiteit is echter, dat indien V.N.I. het absurde arrest van 19 april 2011 aan R.T.B.Hofs betekend zou hebben en uitwinningmaatregelen zou zijn gaan nemen, Hofs jr. dan onmiddellijk een executiekortgeding zou hebben geëntameerd op grond van uitspraken van de Hoge Raad, **zijnde HR 22 april 1983, NJ 1984, 145 en HR 22 december 2006, NJ 2007, 17**, inhoudende:

Een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis of arrest kan worden geschorst indien de tenuitvoerlegging ervan een noodtoestand veroorzaakt bij de geëxecuteerde dan wel er sprake is van misbruik van bevoegdheid. Van een dergelijke noodtoestand of misbruik van bevoegdheid is sprake wanneer het te executeren vonnis klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust.

Het behoeft geen betoog, dat wanneer V.N.I. alsnog pogingen zou gaan doen om ook maar één euro bij Hofs jr. te vorderen bij de dan te entameren kortgedingdagvaarding door deze laatste uitsluitend en alleen het arrest d.d. 2 oktober 2012 aan de voorzieningenrechter hoeft te worden overgelegd, waarna de zaak is geregeld.

Wij hebben overigens nog een verrassing voor de voorzitter en zijn vazallen. Wanneer V.N.I. er wonder boven wonder toch nog in zou slagen in cassatie te gaan van het arrest d.d. 2 oktober 2012 en de Hoge Raad zou weer broddelwerk leveren ten gunste van V.N.I., hetgeen al eerder is gebeurd in een andere zaak waarover ik binnenkort zal verhalen, dan nog zou dat de kongsi niet helpen.

Immers, dan moet de zaak worden overgedaan door een ander gerechtshof en moeten de betreffende raadsheren alsnog alle overige 51 grieven van de memorie van grieven d.d. 3 november 2010 behandelen, waarmede het hof te Arnhem niets heeft gedaan. Het lijkt ons zeer sterk, dat ook deze raadsheren dan wederom bereid zouden zijn om collega's de hand boven het hoofd te houden, met name nu wij alle stukken integraal op onze site zullen zetten en zo iedereen van de verdere gang van zaken kennis kan nemen.

Op een gegeven moment vertelde ik de Raad, dat er vanaf 11 december 2003 t/m de dag van vandaag twee beslagen op de woning zaten: een conservatoir en een executoriaal beslag. Daarop veronderstelde de voorzitter, dat één van die beslagen dan wel door de Belastingdienst zou zijn gelegd. Wederom een onbegrijpelijke opmerking, daar wij bij onze [klacht 17](#) een document hadden overgelegd, waarin in een chronologische volgorde de verbijsterende en frauduleuze gang van zaken inzake de beide beslagleggingen door V.N.I. (in casu door haar advocaten) uitvoerig wordt geschetst, dit met overlegging van een actueel hypothecair bericht object van het Kadaster en andere stukken ter staving van onze stellingen.

Ik voegde daar nog aan toe, dat mr. Naus nog steeds had verzuimd dan wel geweigerd had om de beslagen bij het Kadaster te laten doorhalen. Er kwam geen enkele reactie, noch van de voorzitter noch van de andere leden van de Raad! Aangaande dit onderwerp had de voorzitter of één van de leden natuurlijk wel een adviesje aan mr. Naus kunnen uitbrengen in plaats van hem aan te moedigen tot het voeren van een volstrekt uitzichtloze cassatieprocedure!

Vervolgens werd de gang van zaken omtrent het boetebeding door de voorzitter aan de orde gesteld. Volgens hem had de kantonrechter de boete toegewezen, maar deze wel gematigd tot € 15.000,--, hetgeen een correcte weergave was. Uit zijn vraagstelling aan mr. Naus bleek even later echter, dat hij niets van het betreffende boetebeding begrepen had, terwijl alles daaromtrent was uitgelegd in onze klacht 9 en later nog aangevuld in de brief van 13 april 2012. Hij vroeg mr. Naus namelijk waarom hij meende dat de boete 20 x hoger moest zijn dan eigenlijk was toegestaan. Welnu, de toegestane boete (even aangenomen, dat B.Th.Hofs de huurder was en daadwerkelijk achterstallige huur verschuldigd was) kon per 1 april 2010 slechts ca. € 4.000,-- bedragen, terwijl V.N.I. (mr. Naus) had berekend, dat die boete € 604.321,86 was. Dat is volgens mij toch echt ca. 150 maal de werkelijk verschuldigde "boete" !

Ondanks onze zeer duidelijke uitleg in de klachtenprocedure inzake artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst en wederom tijdens de zitting begreep de voorzitter nog steeds niet hoe dit boetebeding in elkaar zat, net zo min overigens als de leden-advocaten of deze deden alsof. Vandaar dat hij toch de stelling poneerde, dat de kantonrechter de boete in elk geval "gematigd" had tot € 15.000,--. Misschien dat er binnen ons rechtsbestel toch een geheime rechtsregel bestaat, die inhoudt, dat er ook omhoog gematigd kan worden!

Op de vraag van de voorzitter antwoordde mr. Naus tot onze stomme verbazing, dat het zijn cliënte was, die een dergelijke hoge boete had geëist en dat hij die dan maar in de procedure had in te brengen, hetgeen hij overigens ook al in zijn "verweerschrift" zo had gesteld.

Vervolgens veronderstelde de voorzitter, dat het Hof in de zaak Hofs jr. een boete in dezelfde orde van grootte had toegewezen, waarop Hofs jr. vertelde, dat de betreffende boete in het eindarrest d.d. 19 april 2011, wat er verder ook zij van dit arrest, ten aanzien van hem wel goed was toegepast en ongeveer € 9.000,-- bedroeg en dat er uit het tussenarrest van het hof d.d. 10 augustus 2010 reeds was gebleken, dat het Hof artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst op de juiste manier had geduid en daarmee zijn juridische misslag in het voorgaande arrest van 8 december 2009 had hersteld. Daarop is overigens uitgebreid geweest in de klachten 9, 10 en 15 van de klachtenbrief d.d. 22 december 2012 met verwijzing en overlegging van dit tussenarrest.

Lezen dames en heren, hetgeen jullie plicht is (!) in plaats van onzin uit te kramen dan wel de voorzitter niet te verbeteren inzake zijn onzinnige uitspraken.

Toen mijn zoon en ik de voorzitter wezen op zijn ten gronde foutieve uitspraken inzake het boetebeding was hij "not amused" en stelde hij, dat hij dienaangaande niets verkeerd had gezegd en wij hem niet begrepen hadden, waarop Hofs jr. antwoordde, dat zijn moeder en hijzelf dan wel iets aan hun oren zouden hebben. Een goed verstaander heeft een half woord nodig, nietwaar!

Het valt mij altijd op, dat dergelijke "hooggeplaatste" personen nooit en te nimmer fouten kunnen toegeven, liegen en ontkennen is voor dergelijke individuen een tweede natuur, welk gedrag immers toch nooit gesanctioneerd zal worden.

Op mijn verzoek mocht ik vervolgens de door mij opgestelde pleitnotities voorlezen. Kort na het begin viel de voorzitter mij al in de rede met de opmerking, dat wanneer de pleitnotities een herhaling van zetten waren ik die niet behoefde voor te lezen.

Daarop antwoordde ik, dat deze een (kort) resumé bevatte van alle klachten en dat ik deze had opgesteld vanwege onze ervaring bij eerdere tuchtrechtzaken, waarbij was gebleken, dat geen van de beoordelaars de klachten gelezen had laat staan bestudeerd en dat zij door een pleitnota dan in elk geval tijdens de zitting enigszins een indruk konden krijgen van het gebeurde. Ik had voldoende kopieën van de pleitnota gemaakt, zodat ieder lid van de Raad en ook mr. Naus daarover kon beschikken.

Enfin, omdat de voorzitter van mijn stelling chagrijnig werd heb ik me maar beperkt tot het uit mijn hoofd summier aangeven van de belangrijkste wapenfeiten.

Hofs jr. gaf aan het eind van de zitting nog aan, dat mr. Naus zowel hem als zijn vader door zijn handelwijze grote schade had toegebracht, dat hij geen misbruik had mogen maken van de (opzettelijke) schendingen door meerdere rechters van wetten en regels, hij als advocaat niet had mogen meegaan in de absurde eisen van zijn cliënte en dat hij ook zijn eigen cliënte door zijn handelwijze ernstig had benadeeld en dat de Raad met dit alles rekening diende te houden bij de vaststelling van de sanctie.

Ik heb nog gezegd, dat V.N.I. tot op heden had geweigerd om de proceskosten van bijna € 14.000,-- aan mijn man te betalen, terwijl wij wel de rekening van onze advocaat (in de hoger beroep procedure) hadden te voldoen.

Tenslotte wil ik het volgende stellen:

We voelden meteen al bij de eerste woorden van de voorzitter zijn afwijzende houding inzake onze klachten en zijn ergernis daarover, welk gevoel verderop in de zitting alleen maar erger werd. Zijn irritatie had wellicht te maken met het feit, dat in de klachtenbrief duidelijk naar voren was gekomen, dat collega's van hem, zijnde de raadsheren J.P. Fokker, I.A. Katz-Soeterboek, H. van Loo en G.P.M. van den Dungen, en een oud-collega mr. E. de Groot een enorme bende hadden gecreëerd door hun wijze van "behandelen" van een in aanleg eenvoudige huurkwestie, dit met als gevolg grote hoeveelheden akten, conclusies en zittingen en jarenlange kosten verslindende procedures voor beide partijen en ook voor de overheid.

Het is m.i. ook ten gronde foutief en wekt zeer veel bevreemding, dat er niet één (aanvullende) vraag aan ons als klagers is gesteld inzake de ingebrachte zeer ernstige klachten en dat de vragen die mr. Naus werden voorgelegd eigenlijk niets met de zaak van doen hadden of onzinnig waren, zoals vragen over het boetebeding (zijn foutieve handelwijze daaromtrent loepzuiver in onze klachten was verwoord en waarop door mr. Naus in zijn verweerschrift met geen woord was gereageerd), over de cassatieprocedure en over wanneer hij de zaak had overgenomen.

Ook heeft het ons ontzettend gestoord dat wij, nadat de Raad had vernomen van het voor de beide heren Hofs positieve arrest van 2 oktober 2012, niet één woord van medeleven van de Raad kregen vanwege de negen jaren van ellende voor mijn man en mij in verband met de beslagleggingen, de vele foutieve arresten en vonnissen en de evenzovele (onterechte) dreigementen inzake de gedwongen verkoop van al ons bezit en dit met name van onze mooie woning. Het extreme dieptepunt was een onterechte faillissementsaanvraag door V.N.I. in november 2004 voor man en zoon met naar aanleiding daarvan een verblijf van mijn man en mij gedurende ruim tweeëneenhalf jaar in de wettelijke schuldsaneringsregeling met een zeer streng regiem, waarin we ook nog eens door toedoen van een corrupte bewindvoerder onvoorstelbaar veel leed hebben ondervonden. Onze zoon heeft ook zeer veel last ondervonden in verband met de situatie, vanzelfsprekend in zijn privéleven, maar ook in zijn carrière en bij het opzetten van een eigen bedrijf. Wanneer hij een gezin met kinderen had gehad was dat leed helemaal niet te overzien geweest.

Gonnie Akkermans